

## HERCULANEUM

I.

– Tak jak to bylo?

Bylo to takto: visíc na otevřeném okně v třístém patře suterénního bytu ptala se větru, zda pro ni rozmetá hloubku ulice.

Běž a řekni jí to. Běž! Strkal ten metař před sebe pomocníka.

Jste na úplném dně, slečno, pípnul novopečený anděl a hlas mu přeskočil do barvy, jíž sám se polekal – právě této ženě, přesně tímto odstínem kdysi dávno koloroval oči její čerstvě narozený syn, tehdy krásná Římanka měla na řasách háčky podobné bodláku, dostala je výbavou od Herakla a byly speciálně uzpůsobené na pláč v G-moll, zachytávaly ho a roztáčely kolem zorniček do takových vírů, až nárek nemluvněte rovnal se zkoušce sirén.

Zde bych andělovi dosvědčil: opravdu se stalo tradicí, že kdo ve městě k obědu prostřel, jen usrkával vařící, neboť za zdmi jedné z vil v paralelní sluneční soustavě všechny obíhající planety žhnuly teplotou novorozence a každá jedna kolem lásky.

– Co ještě jste slyšel?

*Dívej se mi na oči, maličký, budu ted' zpívat, abych neusnula, jeden koník dobrým sluhou, druhý koník všech zel pán, hopsa hejsa číše s duhou, hejsa hopsa lávy džbán.*

– Pamatuje si něco ona?

Nic. Tvrdí, že v Itálii nikdy nebyla a myslím, že se tam jen tak nepodívá, jako matka samoživitelka

bude mít problém zaplatit nájem, natož nějaký zájezd.

– Děkuji, můžete odejít.

II.

Začalo pršet. Před budovou jsem se přistihl, že vůbec nechci vstoupit do ulic, každý taxík se už mihl, zatímco já teprve zdvíhal ruku,

jak ale vypadnout, protáhnout se městem skrz a minout všechna ta okna přilepená k chodníku alias příští hrobky, když jediné k odletu, s výjimkou snu, jsou křídla uhnětená z placenty a slz,

nakonec jsem vykročil, téměř se rozeběhl. Fandit. Řev běsnící sopky je nic proti tomu, co se ozývá z oken porodnice u Apolináře.

- - -

*Neučesaný epilog, uzavírající báseň podobně jako dopravní značky nedalekou magistrálu:*

Mocný žár, stroje a otroci. Dlouze si je prohlížím, dost je tím seru. Vezmu si brýle na zatmění slunce a spařím tři a půl kila života přísátého k bradavce prsu jednoho z asfaltérů.

Vy si vezměte župan, kartičku zdravotní pojišťovny, těhotenský průkaz a prohlášení o jménu dítěte. A čekejte. Buďte trpělivé, je vás moc, těch, které z porodnice neodvezou muži, a nová cesta bude luxusní.

Dělá se na ní každý den, dělá se na ní každou noc.